

Schelp

(Nieuwvliet 1975)

lig je
zo mooi en wit

blank en woordeloos
het woord van de zee te zijn –

zo als in jou,
ligt in mij opgerold
het ruisen te wachten

tot van een zeegroene kim
zij aanspoelt

en dan, als het schuim weer terugloopt,
liggen blijft en zich zo mooi en wit

aan m'n strand ontrolt.